

NOȚIUNI DE PATOLOGIE A PIELII

Fișă de documentare M2

Pielea reprezintă cel mai mare și mai complex organ al organismului, acționând ca o barieră de protecție și separând organele interne de mediul exterior. Fiind un organ extrem de expus factorilor de mediu nocivi dar și influenței stării de sănătate și îngrijire a organismului, sănătatea pielii poate fi deseori afectată, astfel:

1. FACTORI FIZICI:

- Temperaturile scăzute → degerături, ridicate → arsuri, îndeosebi asociate cu umiditatea, uscăciunea și cu vântul;
- Radiațiile : lumina solară, razele rontgen, radiul → arsuri, cancere de piele;

2. FACTORI MECANICI:

- Obiecte ascuțite, dure, contondente → înțepături, zgârieturi, echimoze (vînătăi);

3. FACTORI CHIMICI:

- Medicamente și substanțele organice de origine animală, vegetală, cu care pielea intră în contact → dermatite de contact, iritații, alergii
- Substanțe acide → arsuri

4. FACTORI BIOLOGICI:

- Microorganisme patogene: bacterii (piodermite – stafilococii și streptococii cutanate, virusuri (viroze cutanate sau dermatoviroze), ciuperci microscopice (micoze cutanate), paraziți (păduchi, căpușe, sarcoptul scabiei(râiei).

Factori biologici – cauze ale bolilor de piele

VIRUSURILE

Proprietăți generale

Virusul este un agent patogen inframicrobian, invizibil la microscopul optic, care se reproduce numai în interiorul celulelor vii și provoacă diverse boli infecțioase numite **viroze**.

Virusurile reprezintă cea mai simplă formă de viață, acelulară, ocupând o poziție limitrofă între viu și neviu. Sunt considerate ființe vii întrucât dispun de material genetic și se autoreproduc. Spre deosebire de celelalte forme de viață, nu consuma hrană și nu produc energie.

Dimensiune :Virusurile cu importanță chimică au dimensiuni cuprinse între 20-300 nm .

Forma : Prin examinare la microscopul electronic, virusurile prezintă o diversitate de forme:

-Sferică (virusurile gripale, virusurile paragripale, adenovirusurile)

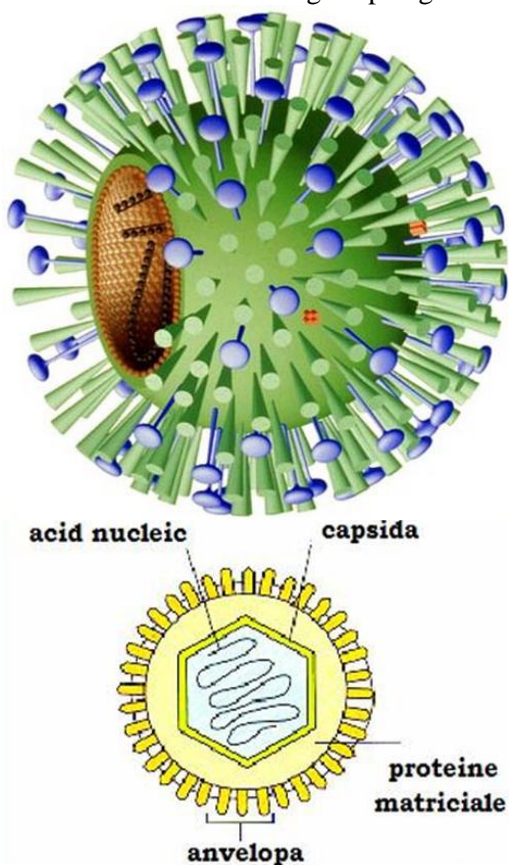
- Paralelipipedică (proxvirusurile)

- De cartuș (virusul rabic)

- De spermatozoid (bacteriofagul)

- De bastonaș (virusul mozaicului tutunului)

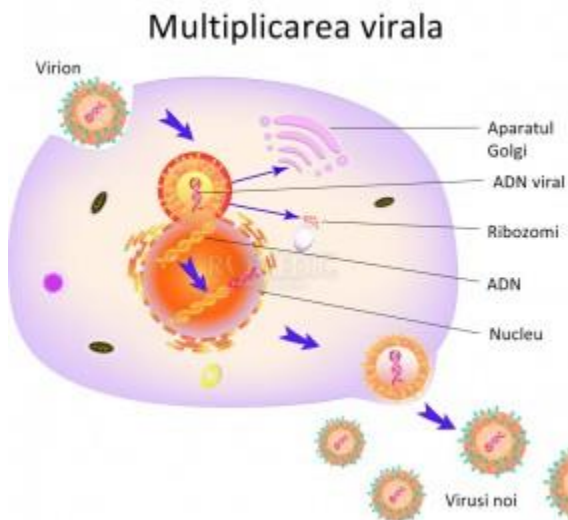
Fig. Virusul herpetic

Structură

Ca structură, virusul este o particulă submicroscopică, alcătuită din:

- parte centrală numită *genom viral*, format din material genetic, care poate fi ADN sau ARN

- teacă sau înveliș protector de natură proteică, numită *capsidă*. Capsida și genomul viral alcătuiesc nucleocapsida. La virusurile mai complexe mai

apare un înveliș exterior de natură proteică numit *pericapsidă*, *peplos* sau *anvelopă virală*.

Virusul se prezintă sub trei stări:

- virusul infectios matur (virion), care reprezintă unitatea morfo-funcțională a virusurilor;
- virusul vegetativ, care este virionul fără capsidă, multiplicat în celula gazdă;
- provirusul, care este virusul decapsidat integrat în cromozomul celulei gazdă.

Clasificarea virusurilor se face după mai multe criterii:

1. după tipul de acid nucleic:
 - adenovirusuri (contin acid dezoxiribonucleic- ADN)
 - ribovirusuri (contin acid ribonucleic-ARN);
2. după substrat: (exemplu, virusul rabic care ataca celulele nervoase);
3. după organismul parazitat: virusuri vegetale, animale, umane

Multiplicarea virusurilor

Multiplicarea sau replicarea virusurilor este posibilă numai în celula vie. Celula vie oferă energia pentru sinteza constituenților virali. Virusul manifestă un parazitism absolut.

Multiplicarea virusurilor este un proces complex care se realizează în mai multe etape:

- absorbția și fixarea la suprafața celulei gazdă a virionilor prin intermediul unor proteine.
- pătrunderea în celulă - infecția propriu-zisă. Uneori capsida rămâne în afara celulei, iar majoritatea genomului este înglobat în celula atacată.
- decapsidarea – prin pierderea capsidei; virionul devine virus vegetativ.
- multiplicarea propriu-zisă – replicarea genomului viral o face celula vie atacată, prin genomul ei, deoarece genomul viral se integrează în cromozomii celulei atacate și se replică odată cu el. Această stare de virus se numește provirus. Multiplicarea virusurilor în acest mod duce la formarea unui număr mare de molecule de acizi nucleici virali și proteine diferite;
- asamblarea constă în așezarea regulată a componentelor virale pentru a constitui virionul. Virusurile cu genom ARN se asamblează în citoplasmă, cele cu genom ADN în nucleul celulei gazdă;
- eliberarea virusului din celulă se face: brusc prin liza celulei la virusul cu genom ARN; lent prin învelișul celulei în virusurile cu genom ADN.

Boli virale: majoritatea virusurilor sunt patogene. La om și animale produc: gripă, herpes, bronșită, cancer, encefalită, febră galbenă, hepatită virală, oreion, pojar, rubeolă, variolă, etc.